

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעלים היו שכר ללוים, דברי רבי יהודה:	[רבי יהודה]										◆	■
לא היו מעלים להן שכר.	רבי מאיר:										◆	■
וחוזר לשררה שהיה בה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										◆	■
לא היה חוזר לשררה שהיה בה.	רבי יהודה:										◆	■
מחלוקת - בשש	רב כהנא:				◆						■	◇
(במדבר ל"ה) לכם - לקליטה	דמר סבר: [ר"י]									◆	■	◇
לכם - לכל צרכיכם	ומר סבר: [ר"מ]									◆	■	◇
אבל בארבעים ושתים - דברי הכל היו מעלין להם שכר.	[דברי הכל]										■	◇
הא ודאי לכם - לכל צרכיכם משמע	א"ל רבא:									◆	■	◇
מחלוקת - בארבעים ושתים,	אלא אמר רבא:										■	◇
(במדבר ל"ה) ועליהם תתנו - כי הנך לקליטה	דמר סבר: [ר"י]									◆	■	◇
ועליהם תתנו - כי הנך, מה הנך לכל צרכיכם, אף הני נמי לכל צרכיכם	ומר סבר: [ר"מ]									◆	■	◇
אבל בשש - דברי הכל לא היו מעלים להן שכר.	[דברי הכל]										■	◇
חוזר לשררה שהיה בה כו.												■
(ויקרא כ"ה) ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב - למשפחתו הוא שב, ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו, דברי ר"י	תנו רבנן: [ר"י]										◆	■
אף הוא שב למה שהחזיקו אבותיו, אל אחוזת אבותיו - כאבותיו	ר"מ:										◆	■
וכן בגולה, כשהוא אומר ישוב, לרבות את הרוצח.												■
מאי וכן בגולה?											^	
(במדבר ל"ה) ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו - לארץ אחוזתו הוא שב, ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו, דברי רבי יהודה	כדתיניא: [ר"י]										■	!
אף הוא שב למה שהחזיקו אבותיו,	[ר"מ]										■	!
גמר שיבה שיבה מהתם.											■	◇
הדרן עלך אלו הן הגולין.												◇

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה של מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אלו הן הגולין: ההורג נפש בשגגה.												■
ואלו הן הלוקין: הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה, אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת אלמנה וגרושה - חייבין עליה משום שני שמות, גרושה וחלוצה - אינו חייב אלא משום אחת בלבד.												■
הטמא שאכל את הקדש, והבא אל המקדש טמא, ואוכל חלב ודם ונותר ופגול וטמא, והשוחט ומעלה בחוץ, והאוכל חמץ בפסח, והאוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים, והמפטם את השמן, והמפטם את אכל טבל, ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שלא נפדו.												■
כמה יאכל מן הטבל ויהא חייב?												^
כל שהוא	רבי שמעון:											◆ !
כזית.	חכמים:											◆ !
אי אתם מודים לי באוכל נמלה כל שהוא שהוא חייב?	אמר להן רבי שמעון:											ז
מפני שהיא כברייתא.	אמרו לו: [חכמים]											!
אף חטה אחת כברייתא.	אמר להן: [רבי שמעון]											■
חייבי כריתות קא תני, חייבי מיתות ב"ד לא קתני												■
מתניתין מנל?												^
רבי עקיבא היא												■ !
אחד חייבי כריתות ואחד חייבי מיתות בית דין ישנו בכלל מלקות ארבעים, דברי רבי ישמעאל	דתנאי: [רבי ישמעאל]											◆ ■ !
חייבי כריתות ישנו בכלל מלקות ארבעים, שאם עשו תשובה - ב"ד של מעלה מוחלין להן, חייבי מיתות ב"ד אינו בכלל מלקות ארבעים, שאם עשו תשובה - אין ב"ד של מעלה מוחלין להן.	רבי עקיבא:											◆ ■ !
חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות.	רבי יצחק:											◆ ■ !
מ"ט דר' ישמעאל?												^
דכתיב: (דברים כ"ח) אם לא תשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת, וכתיב: (דברים כ"ח) והפלא ה' את מכותך, הפלאה זו איני יודע מה היא, כשהוא אומר: (דברים כ"ח) והפילו השופט והכהן לפניו, הוי												!
אי הכי, חייבי עשה נמי												ז
אם לא תשמור כתיב, וכדרכי אבין א"ר אילעי												!
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה.	דאמר רבי אבין א"ר אילעי:											■ !
אי הכי, לאו שאין בו מעשה נמי												ז
(דברים כ"ח) לעשות כתיב.												!
לאו שניתק לעשה נמי												ז
דומיא דלאו דחסימה.												!
השתא דאתית להכי, כולהו נמי דומיא דלאו דחסימה.												!
ור"ע מאי טעמא?												^
(דברים כ"ח) כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום שתי רשעות.	[רבי עקיבא]											!

ור' ישמעאל?			ז							ג:
הני מילי מיתה וממון או מלקות וממון, אבל מיתה ומלקות - מיתה אריכתא היא.	[רבי ישמעאל]		!							ג:
ולרבי עקיבא, אי הכי חייבי כריתות נמי, מאי אמרת? שאם עשו תשובה, השתא מיתה לא עבדי?			ז							ג:
בפירוש ריבתה תורה חייבי כריתות למלקות, דגמר (ויקרא כ') לעיני (דברים כ"ה) מלעיניך.	רבי אבהו:		!							ג:
אי הכי, חייבי מיתות ב"ד נמי נגמרים (במדבר ט"ו) מעיני מלעיניך	מתקיף לה ר' אבא בר ממל:		ז							ג:
דנין לעיני מלעיניך, ואין דנין מעיני מלעיניך.			!							ג:
ומאי נפקא מיניה?			ז							ג:
(ויקרא י"ד) ושב הכהן (ויקרא י"ד) ובא הכהן - זו היא שיבה וזו היא ביאה	והא תנא דבי ר' ישמעאל:		ז							ג:
ועוד, לגמור מעיני מלעיני, דהא גמור לעיני מלעיניך			ז							ג:
כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום שתי רשעות, ברשעה המסורה לב"ד הכתוב מדבר.	קבלה מיניה רבי שמואל בר רב יצחק:		!							ג:
אתרו ביה לקטלא - כ"ע לא פליגי דאין לוקה ומת, כי פליגי - דאתרו ביה למלקות	רבא:				■					ג:
לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד לוקון עליו	רבי ישמעאל סבר:		◆		■					ג:
לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד אין לוקון עליו.	ור"ע סבר:		◆		■					ג:
ור"ע, אי הכי, חייבי כריתות נמי לאו שניתן לאזהרת כרת הוא			ז							ג:
חייבי כריתות לא צריכי התראה, שהרי פסח ומילה ענש אף על פי שלא הזהיר.	רב מרדכי לרב אשי, הכי אמר אבימי מהגרוניא		!							ג:
ודלמא אזהרה לקרבן, דהא פסח ומילה דלית בהו אזהרה לא מייתי קרבן			ז							ג:
התם לאו היינו טעמא, אלא משום דאיתקש כל התורה כולה לעבודת כוכבים, מה עבודת כוכבים שב ואל תעשה אף כל שב ואל תעשה, לאפוקי הני דקום עשה.			!							ג:
לעולם כדאמרינן מעיקרא, שאם עשו תשובה - ב"ד של מעלה מוחלין להן, מאי אמרת? הא לא עבוד תשובה, לא פסיקא מילתא לכרת.	רבינא:		!							ג: